

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited...

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Видаття Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Уэд. Роб. Домі, на роуї вулиці Прітчард...

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ЗВЯЗАТА БОРОТЬБА АНГЛІЙСЬКОГО РОБІТНИЦТВА.

Все відійшло на закінчаний план. Ліга Націй зі своїм розбурханням, упадок фінансів, війна в Сирії, Марокко, фінансове банкрутство в Бухаресті, урядова криза в Польщі, війна в Китаї — все відійшло на закінчаний план перед подвигами Англії.

Англія знаходить в тихих генеральній країні. Газети переповнені повідомленнями про хід страйку, з яких готують щось путнього довідатися. Перш ніж треба брати на увагу, що відомості про хід страйку майже всі походять з буржуазних ворожих страйкувальному робітничому жерел, через такі самі жерела переходять вони, поки дійдуть до нас, але й вони нічого радісного буржуазії не висувають, крім хіба відомих злободіїв.

Робітництво Англії стоїть на страйку солідарно. Хоч уряд з цілою своєю державною машиною старався при допомозі страйкувальному виступу в рух найнеобхіднішої галузі промисловості, годино рух потігів на залізницях, однак до цього часу все це було безуспішне.

Передові робітничі провідники чітко стоять на своєму попуті. Тільки Гендерсон та Томас ухиляються коло Багдана, стараючись викликати його на переговори. Багданив брідко заявляє, що не піде перемовин, аж поки генеральній страйк не буде відзнятий і не безжарких задержань.

Допомогаючи власникам вербувати страйкувальних, уряд одночасно, на основі надзвичайного закону, починає панувати в сторону передових робітничих провідників. Розуміється, як всьому, так і тут, першим "козлами отуплення" за гріхи капіталістичного уряду робить комуністів і одиозного комуністичного посла в британському парламенті, Саклатвала, заслужено вже на два місяці в'язниці.

Після "матері парламенту", демократія побачила посольську петляваність і посадила в тюрьму. Суд казав Саклатвалі, що увільнити його від умовно, якщо він сидітиме тихо і не буде вилізувати притом. Але Саклатвала сказав, що коли сидіти тихо — то лише сидіти в тюрьмі, і пішов в тюрьму.

Одним із засобами, які репресивні проти страйкарів і їх провідників влада справи не направила. Кождого дня, кождої години промисловість Англії несе колосальні втрати. Економічне життя Англії, яке після світової війни ніяк не могло прийти до свого нормального стану, вже зазнало величезного удару. Через цей страйк не гірше збільшив робітництво, але не страйкувати — це значно-б-добровільно поводити капіталістам знизити заробітну платню.

Робітництво цілого світа мобілізується для допомоги англійським робітникам. Лише дуже мало муть про акцію Амстердамського Інтернаціоналу Професійних, членами якого є страйкувальні, трейд-юні Англії. Канадійське робітництво також починає підносити свій голос в справі можливої допомоги англійському робітничому.

Мовчать лише реакційні трейд-юні Злучених Держав. А деякі їх лідери такі отверто заявляють, що американське робітництво не буде допомагати англійському, бо воно, можливо, має з ним свої старі порохуни.

ПРИ КОМПАНІ І СМЕРТЬ НЕ СТРАШНА.

Европейські газети доповідали недавно, що між швейцарською Польцею і бойською Румунією підписано договір, чи умови, чи одне й друге, чи щось подібне. Як тільки представники уряду, складені держав це щось підписали, заразом між урядами почався скандал.

Амерську, прем'єр-Румунії, навіть задунав був перепрошати та впасти до Румунії закінчити Карадія, бундого басидного престолоа, який блукає десь до Європи зі своїми морганатичними дітками.

Не політничати умовою з боями країні в Польщі, прем'єр Скиншикських пугнєвєтє і мандрювати. Він втік до Праги, а з Праги до Відня, шукаючи підтримки Масаріка і у відноснок-антантських банкірів. Витівкави за домоу, Скиншикських динєв Варшаву в обіймах великих кривавих демонстрацій боєробітників.

Невідомо який успіх осягнув Скиншикських зі своєї подвиги. Хоч "Діло" й каже, що в Празі йшло з дуже великими почестями влітали, але білий почестей — Скиншикському потрібні були гроші. "Діло" каже, що сьоме поїздкою до Відня Скиншикських має на меті не допустити до злуки Австрії з Німеччиною.

Щось сумнівно, щоб він в цьому взагалі успів. Трофей він також не дістає, бо як бачимо з останніх телеграм, то ця подка Скиншикських закінчилася тим, що він втратив зовсім цілий свій кабінет міністрів і своє прем'єрство. На дипломатичній мові це називається — арештувати і президент резігнацію принняв.

Хто-ж приїде на його місце? Чи-ж не все одно? Щільно правдоподобно, що приймуться Шейхудекі, коли-б Чемберлейн не був зайнятий чинним ділами. Чемберлейна, міністра закордонних справ Англії, Багданив зробив редактором страйкувальної газети і йому тепер не до міжнародних справ. Тепер внутрішньої Англії відбуваються події величезного міжнародного значення. Тож не відомо, хто то в Польщі буде далі продовжувати кризу.

Тепер ми перемо до союзниць Польщі, бойської Румунії. Раз союзники, то треба бути їм й до смерті. Країна в одного союзника мусить поводитися кривою в хрестого. Так воно й сталося. Телеграма з Бухаресту доносить, що на бухарестанській біржі папська. Румунський лей (гроші) такі бойські) скопитися до 300 за одного долара. Уряд заборонив банкам продавати закордонну валюту, можна, коли безвартісні наші гроші, то треба затримати в банках хоч закордонну валюту.

Тай так то стоять справи в союзниках. Треба побажати, щоб вони дали "благопопучю" в тому напрямі прогресувати.

СКУВАТИ ХВИЛІ ДНІПРОВИХ ПОРОГІВ.

Вже давніше радянські газети доносили, що Радянський Союз вислав місію електро-техніків інженерів до Злучених Держав і Канади для вивчення гідро-електричного будівництва й техніки. Телеграма з Монреалю доносить, що та місія прибула вже по цей бік океану й буде вивчати електротехніку в Канаді і Злучених Державах від одного океану до другого.

Висилка цієї місії тісно зв'язана з колосальним планом електро-будівництва на Дніпрових порогах. Працюючі Радянських Республік, а Радянської України зокрема, стараються використати всі природні багатства країни для добра населення, для економічного й культурного піднесення добробуту країни. Брак у них средств, машинерії, відповідних знаюків — не так. Але й це все річі набуті, коли є бажання й завзяття. Працюючі не встидаються послати своїх людей до капіталістичних країн в високо розвиненому техніку, почититися у них, використати їх знання й здобутки для добра своєї країни.

Так воно є зараз і з будовою колосальної гідро-електростанції на Дніпрових порогах. Давно вже вироблено план, зроблено підготовчі роботи, накреслено приблизний кошторис (телеграма з Монреалю каже, що будова має коштувати 75 мільонів доларів), а тепер вивчаються всі досягнення техніки в цій галузі електро-будівництва за кордоном, щоб видати їх примінені на місці.

Будова цієї електростанції має значно підвищити сільське господарство цілої південної України, розвинути до найвищого ступеня промисловість, в Кривому Розі, Донбасі, Катеринославі, уможливити напароством до Дніпру від Києва до Чорного моря, а навіть зачинити Чорне море з системою каналів Німеччини.

Дніпровська гідро-електростанція буде найбільшою того роду будовою в Європі. Тому то радянський уряд вислав своїх місію студентів електро-будівництва на цей бік океану. Оглядуючи електростанції на Ніагарському водоспаді, ця місія, або її частиня, правдоподібно відвідав гідро-електростанції в околицях Вінніпегу.

НА ШПАЛЬТАХ ГАЗЕТ.

І паки рече речник УНДО.

"Шановна громадо!" Це вступ, чи перші слова промови голови головної українсько-панської організації в Галичині УНДО. Дм. Левичко, що він і вилізує з головного вичу той організації в головному місті Галичини, Львові, 11-квітня, а яку ми читаємо в головній газеті "Діло", що вмістило її в Головному місці під великозвучним заголовком "В перемовній хвилі".

Прочитавши наголосок, ми думали, що то в головах УНДО-івців щось ломиться, а прочитавши статтю-промову голови УНДО бачимо, що УНДО-івцям хребти домляються в бік польської шляхти.

Так слухайте, як Дм. Левичко говорить в "Діло" пише: "Шановна громадо! Багато людей, головне старшої генералії жаліють за тими часами, пережитими на Австрії".

Бачите куди хребти УНДО-івців ломляться? За Австрією. Потім іде цілий три колумнів вихисляв та виркується і наредні жовтень 1918 р.

"Так нас застав жовтень 1918 р. мисль розвалу Австрії. Розвалилася Австрія і в руках кожного народу лишилася його власна доля. Застряла польська та нерішуча постанова політичного проводу не повила нас відразу до звільнення в Бел. Україною. Наші тодішні керівники бажали бувувати свої власні "Піемонті". В довірі до тезі Вільсона, поклянувшись великим принципом права про самозвільнення, невеличка горстка студентсько-військового могоді переняла в свої руки 1. листопада 1918 р. владу на території Сх. Галичини. Нарід вперше побачив свою мету і став горітих під визвольний прапор, почав ставати в лад до боротьби за свою політичну волю. Та тут ми зараз побачили нашу неіпагованість. Ми служили вірно Австрії і забули за себе".

От маєш. Так вірно служили Австрії, що забули й за себе. Так признаються тепер галицькі політики,ма, каються й шукають, кому-б-то це послужити аж до забутия.

Скандальне положення! Назарук хоч Скоропадського найшов, а от "Діло" й УНДО не мають кому послужити. Приїдється таки йти до польської шляхти.

А як стоять справи в тих, що нікому не служать.

Справді варто подивитися, як стоять справи в робітничій і селянській Радянській Україні, що нікому не служать, що ні за Австрією, ні за царською Росією, ні за Петдворою не жадує.

Переглядаємо промову т. В. Чубаря на сесії всебюджетного ЦВК. в Москві й бачимо, що УНДО-івцям є за чим жаліти. З приводу цієї промови харківські "Вісти" в редакційній статті пишуть:

"Доклад Уряду Української Соціалістичної Радянської Республіки на сесії ЦВК С.Р.С.Р. дає широку картину упертої й систематичної праці робітництва й селянства України над будовою й господарогом культурного життя, зрівноваженого більше ніж у якій иній частині Союзу спокоту імперіалістичною війною, далі численними інтервенціями капіталістичного заходу, а ще далі й бандажизмом, здійснюваним глумливо за керівництвом винетого революцією за кордон української буржуазії та на кошти європейського мілітаризму".

В доклади чітко висладено всі наші досягнення. Україна переходить переломний рівень і знову стає на чільне місце в Союзі. Цукру ми робимо 86%, всієї сонної продукції, вугля добуваємо 68%, чавуну виплолюємо 68%, ширш виробуємо 55% сільськогосподарських машин — 73% т. д. т. д.

Фактами-цифрами нищимо ми виконану московською буржуазією брехливу байку про відсталість нашої країни, байку, що так завжди викликала розвиткові наших продуктивних сил. Українське робітництво й селянство пишаветься наслідками своєї видобутої роботи під керівництвом своєї Радянської Влади, за яког з таким запалом і завзяттям билось воно проти ворожих іскир рокув у нещадній боротьбі в цілому і з рідкоматною чулкою буржуазією".

Є же й недостачі, багато їх є, але робітництво й селянство Радянської України зі своєю владою каже: ми переборимо гірше, переборимо й менше.

Під музику Чичеріна.

Певно віхто й не подумав-би, що радянський комісар закордонних справ Чичерін такий добрий композитор. Він, у відповід на запрошення Лиги Націй взяти участь в конференції розбурхання, компопував такий ноту, що ціла європейська олімпіастська буржуазія затанцювала.

В минулому чисті "У.Р.В." ми наводили, як німецька буржуазія задрити Чичерінові, що він може говорити отверто правду в очі.

Радянського Союзу, то він її так широ-обняв-би, що з неї тільки чиркнуло-б.

Буржуазна газета (без додатку — ліва) "Журнал" про ноту Чичеріна пише:

"Ніколи ні один дипломат не дозволяв собі такого глуму в офіційному документі... У відношенні до Лиги Націй, так само, як і у відношенні до Китаю, Злучених Держав і Радянського Союзу додержуються однакової політики".

"Тан" каже, що Чичерін є проти Льюкарискої угоди й Версальської. Старе відкриття... До науки й техніки не дається.

Італійська (нефашистська) газета "Воце Републіканка" каже:

"Чичерін каже, що в Лізі Націй є приховані вороги розбурхання. Ми гадаємо те-ж саме".

"А фашистська "Тевере" пише:

"Прочитайте хльотского листа Чичеріна до секретаря Лиги Націй. Зверніть увагу на обивування в левостривстві та нещирості, що є далеко не безглуздом. Оцініть ту іронію з якою Чичерін каже про останню сесію умиротворів". Хоча миролюбству Радянського уряду й не можна заздати йти віри, все-ж проте не можна не піднісатися під цими обивуваннями".

Так буржуазна преса на всі лати заговорила про ноту Чичеріна. Газетяр.

ЄВРОПА Й АМЕРИКА.

(З промови тов. Л. Троцького.)

Чи зможе європейська робітничия класа втримати владу й збудувати соціалістичне господарство без Америки?

З цим тісно зв'язане питання про колдонію. Капіталістичне господарство Європи й особливо Англії тісно зв'язане з колдоніями. посліостями, з довозом з відтам як средств поживи, так і необхідного промислового сировища. Населення Англії, опираючись лише на себе, тобто видітє від зовнішнього світа, засуджене на господарську й фізичну смерть в найкоротший термін.

Промисловість цілої Європи в великій мірі залежить від зв'язків з Америкою й з колдоніями. Тимчасом, європейський пролетаріат, вирвавши владу в буржуазії, перш всего поможє колдоніями поневоленим народам розбити колдоніальні каїдани. Чи зможе при таких умовинах європейський пролетаріат втриматися й збудувати соціалістичне господарство?

Ми, народи царської Росії, втрималися в доки близькоди й громадянської війни. В злидині, в голоді й епідеміях — але втрималися. Наша відсталість оказалась тут тимчасово нашою перевагою. Революція трималася, спираючись на своє величезне селянське запілья. Голодна, в муках епідемії й революція встояла.

Що иншого індустріальна Європа, особливо Англія. Не може бути й мови про те, щоб розбурхана Європа могла економічно встояти, хоч би піддиктатороу пролетаріату, затримуючи своє розбурхання. Протарєрська революція означає об'єднання Європи.

Зараз буржуазні економісти, паніфісти, хитри діли, фантасти й просто балакуни не від того, щоб поговорити про Злучені Держави Європи. Але це завдання не на руку європейській буржуазії, роззеланий скрізь протриччями. Об'єднати Європу може тільки побідний пролетаріат.

Де-б революція не почалася, і яким-би темпом вона не розвивалася, господарське об'єднання Європи є перший необхідний вступ до її соціалістичної перебудови. Це вже проголосив раз Комінтерн в 1923 році: прогнати тих, хто розбурхав Європу, взяти владу в розбурханий Європі, щоб об'єднати Європу, щоб створити Злучені Соціалістичні Держави Європи.

Шлях до сировища, до поживи, шлях до села революційна Європа знайде. Ми самі настільки змінили, що дечим революційній Європі в найтійші дні й місяці допоможемо. А з крок того ми будемо для Європи добрим мостом в Азії. Протарєрська Англія рука в руку з народами Індії забезпечить незалежність тієї країни.

Але це не значить, що Англія втрачить можливість тісного економічного співробітництва з Індією. Вільній Індії потрібна буде європейська техніка й культура; Європі потрібні будуть продукти Індії. Злучені Держави Європи разом з нашим Союзом будуть величезним магнітом для народів Азії, що будуть стремитися до встановлення найтісних економічних і політичних зв'язків з пролетарською Європою.

Якщо пролетарська Англія втрапить Індію, як колдонію, то вона найде її, як співбрату, в європейсько-азіатській федерації народів. Могутній бдюк народів Європи й Азії буде непоборний і перше всего непоборний для Могутності Злучених Держав Америки.

Ми дні на хвилюнку не зменшимо цієї могутності (Злучених Держав). В наших революційних перспективах ми виходимо перш всего із цього розуміння фактів такими, як вони є. Більш того, ми вважаємо, що могутність Злучених Держав — така диктатура! — є зараз найбільшим дивномогучим європейської революції. Ми не закриваємо очей на те, що цієї дивни в політичному й економічному змислі скажено обернеться проти європейської революції, коли вона вибухне.

Ми знаємо, що американський капітал, коли справа дійде до його цюкри, розвине скажену енергію борятьбись. Луже можливо, що все те, що ми знаємо з книжки, і з власного досвіду про боротьбу пануючих клас за своє панування, облідне перед картиною тих інаїстств, які спробоє накинуть на революційну Європу американський капітал.

Але об'єднана Європа в революційному співробітництві з народами Азії буде до непорівнянній сильнішою за Злучені Держави (Америки). Через Радянський Союз — працюючі Європи й Азії зв'язкується непорухним вузлом.

Революційний європейський пролетаріат в союзі з повставшим повноволеним Сходом вирине контрольний пакет світового господарства з рук американського капіталу й покладе підвалани федералістичних народів цілої земної кулі.

Так закінчив свій знаменитий доклад тов. Троцький Радімо всім тим, хто цікавиться, теїршишим міжнародним положенням, основною доклад вивчити.

Зібрав і з російського перекладу Волицько.

ПРЕСА.

Преса! Милейше слово, ліше з пяти букв.

А хто збагне силу й значіння того, що криється під назвою цього слова?

Цим разом ми не про робітничу пресу збираємося ось тут поговорити, але з про капіталістичну, панську.

"Преса" — найсильніша зброя в руках визискувачів і термінтелів.

Я не хотів би вживати цієї назви — зброя. Її так багато вживають. Але-ж вона надто відповідає.

Капіталістична преса — це батіг, який визискувачі бють по лямі працюючих. Коли треба, у відповідну хвилю, бють отверто, а в мирні часи воно нею тільки підганяють... тактично. Отривають працюючим їх нерозвинений мозок.

Хто-ж того батрга дає капіталістам в руки?

Та самі-ж такі робітники. Самі на себе друкуючі отрую в капіталістичних газетах і їх діти цю отрую розносили і продають по вулицях великих міст щодня в мільонах примірників.

Недавно продемонстрували віннігеські кінотеатри фільм "Last Edition". Шкава фільма не, тільки з того боку, що показує техніку друкування великої газети в Америці, але вона потверджує, що робітничі самі на себе плетуть батіг друкаючого слова і самі себе ним перешагують.

Головний техник в друкарні, в тій фільмі, був одним з колдовиком, від якого залежав вихід газети в світ. Він був навіть і невидимий редактором.

Тось він друкує газету, на першій сторінці якої проголошується його рідного сина хабарником, злодієм. Батько знає, що це неправда, кидатся на всі боки, щоб спинити друкування газети, готовий навіть машину полотибити — однак сам побитий відтисється з ниг.

Не спинив. Сам надрукував газету, яка публічно опоганила його сина і його самог.

О, розуміється, потім "правда" взяла верх. Бо ця-ж картка на продукувалася в американській-кіно-фабриці.

Але ось в Англії вибух генеральній страйк.

Капіталістична преса казяться, роспугнута на своїх шпальтах отрую, дала повну волю батови друкаючого слова.

Є в Лондоні газета "Дейлі Мейл". Будьварна консервативна шматка. Тільки й знає, що триває робітничий. Комуністів "живими іст".

Це-ж воно свого часу винайшла відомий "лист Зиновєва" і набила ним по лиці Мак Довалла.

Є ще в Лондоні багато інших капіталістичних газет. Між ними "Івнинг Нюс" і "Івнинг Стандарт".

Ще перд генеральним страйком воєн, всі три ці газети, в подвійний спосіб накинучися на робітничий. Перепитали друкарі редакційні статті тих газет і сказали: не наберемо й не надрукуємо.

Сказали й зробили. І всі три газети через це не вийшли (ще перд генеральним страйком).

Казалися редактори, видавці, власники газет. А робітничий, друкариний ім у відповідь, не надрукує цих статей. Хоч газети ваші, але статті подлі, брехливі, провокаційні, проти-робітничі й ми їх не надрукуємо.

І не надрукували. І ці проти-робітничі газети того дня не вийшли.

І не ваяли того дня ці газети робітничі, не трювали проти них населення.

Гурток друкариний робітничий вирвав того дня капіталістам з рук зброю.

Сильну зброю вирвав. Але найважливіше тут те, що друкариний робітничий цих газет зрозумів, що вони можуть зробити й що повинні зробити.

А коли-б то-так всі робітничі зробили? Колись зроблять.

Мучій.

Преса! Милейше слово, ліше з пяти букв.

А хто збагне силу й значіння того, що криється під назвою цього слова?

Цим разом ми не про робітничу пресу збираємося ось тут поговорити, але з про капіталістичну, панську.

"Преса" — найсильніша зброя в руках визискувачів і термінтелів.

Я не хотів би вживати цієї назви — зброя. Її так багато вживають. Але-ж вона надто відповідає.

Капіталістична преса — це батіг, який визискувачі бють по лямі працюючих. Коли треба, у відповідну хвилю, бють отверто, а в мирні часи воно нею тільки підганяють... тактично. Отривають працюючим їх нерозвинений мозок.

Хто-ж того батрга дає капіталістам в руки?

Та самі-ж такі робітники. Самі на себе друкуючі отрую в капіталістичних газетах і їх діти цю отрую розносили і продають по вулицях великих міст щодня в мільонах примірників.

Недавно продемонстрували віннігеські кінотеатри фільм "Last Edition". Шкава фільма не, тільки з того боку, що показує техніку друкування великої газети в Америці, але вона потверджує, що робітничі самі на себе плетуть батіг друкаючого слова і самі себе ним перешагують.

Головний техник в друкарні, в тій фільмі, був одним з колдовиком, від якого залежав вихід газети в світ. Він був навіть і невидимий редактором.

Тось він друкує газету, на першій сторінці якої проголошується його рідного сина хабарником, злодієм. Батько знає, що це неправда, кидатся на всі боки, щоб спинити друкування газети, готовий навіть машину полотибити — однак сам побитий відтисється з ниг.

Не спинив. Сам надрукував газету, яка публічно опоганила його сина і його самог.

О, розуміється, потім "правда" взяла верх. Бо ця-ж картка на продукувалася в американській-кіно-фабриці.

Але ось в Англії вибух генеральній страйк.

Капіталістична преса казяться, роспугнута на своїх шпальтах отрую, дала повну волю батови друкаючого слова.

Є в Лондоні газета "Дейлі Мейл". Будьварна консервативна шматка. Тільки й знає, що триває робітничий. Комуністів "живими іст".

Це-ж воно свого часу винайшла відомий "лист Зиновєва" і набила ним по лиці Мак Довалла.